

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 9 ABRIL DE 2021 | Número 119

PÀG. 4 | RUTH GIORDANO
"Soli Deo Gloria"

PÀG. 10 | JOVES I ESPIRITUALITAT
La Bíblia en 30 minuts

PÀG. 16 | JOSEP M. GARRELL
El servei de la Universitat Ramon Llull
en la propagació de l'humanisme cristià

PÀG. 23 | PASTORAL ECOSOCIAL
La creativitat i l'esperit de família
del Col·legi de Sant Gabriel

PÀG. 25 | DONES I ESSLÉSIA
"El lloc que tenim les dones a l'Església sovint
és limitat, limitant i molt dependent"

PÀG. 35 | CORONAVIRUS
El Vaticà demana ocupar-se dels afectats
psicològicament per la pandèmia

Arcadi, ens cal la teva esperança | PÀG. 6

Edició paper gratuïta

Catalunya Religió editem aquesta versió setmanal en PDF en obert per facilitar-ne la distribució.

Us portem a casa l'actualitat religiosa.

www.catalunyareligio.cat/acasa

Reenvieu l'edició setmanal als contactes de les vostres comunitats o amb els butlletins que gestioneu.

Agenda

Consulteu els propers esdeveniments

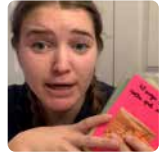
PÒRTIC

En diversos actes de comiat a Arcadi Oliveres s'han llegit les Benaurances. Aquest text de l'evangeli el va inspirar. I el seu compromís radical amb la justícia i la pau demostra que l'ha sabut portar a la pràctica.

SUMARI

4 Panoràmica

"Soli Deo Gloria", per Ruth Giordano
Arcadi, ens cal la teva esperança, per Laura Mor

6 Actualitat

"La utopia d'Arcadi Oliveres neix de l'Evangeli"
La Bíblia en trenta minuts
Josep M. Garrell: "No tinc cap dubte del servei de la Universitat Ramon Llull en la propagació de l'humanisme cristià"
Per una pastoral ecosocial. Bona Pasqua!
"El lloc que tenim les dones a l'Església sovint és limitat, limitant i molt depenent"
"L'amor en la família no es blinda contra les desgràcies"
El Vaticà demana ocupar-se dels afectats psicològicament per la pandèmia

37 Recull de premsa

38 La setmana a les xarxes

“Soli Deo Gloria”

**PER RUTH GIORDANO
A DES DEL DIÀLEG**

Fent ordre a la biblioteca de casa, em va caure a les mans un llibre que havia estat regalat a la meva àvia feia 70 anys. La meva àvia es deia Magdalena i aquest llibre es titula “La pequeña crònica de Ana Magdalena Bach”. Li va regalar el grup de dones de l’església protestant de Sant Pau al carrer Aragó, amb motiu de la seva marxa a viure durant uns anys a Mèxic. Hi havia una dedicatòria recordant les alegres hores viscudes juntes, i una cita de Luter escrita en castellà que transcriu literalment:

“Cuando la música natural es elevada y espiritualizada por el arte, puede el hombre recono-

cer hasta cierto punto (totalment es impossible) la perfecta sabiduria de Dios en su maravillosa creación musical”.

Em va enganxar tot plegat. Tenir entre les mans un llibre de l’àvia regalat tants anys enrere i amb tanta estima. L’originalitat de jugar amb els noms propis de les dues dones, la cita de Luter en relació a la música, i la breu introducció del mateix llibre on l’Ana Magdalena explicava per què havia escrit aquesta petita crònica. Encoratjada per un deixeble del geni a deixar constància de la part més humana de la seva vida, ja que ella és qui millor la coneixia.

Així que em vaig disposar a viure una petita experiència. Vaig posar música de Bach, em vaig asseure còmodament i vaig entrar en la vida del geni, Bach, i la seva família. El cert és que els petits detalls de la vida són sempre els més encisadors.

Enmig del relat em va colpir una de les tantes anècdotes que explicava la dona de Bach. Us la relato. Un dia ella va voler entrar a l'estudi on el seu marit escrivia les seves composicions, però es va quedar fora veient que ell estava completament compungit i turmentat. Li queien les llàgrimes, realment estava patint un fort dolor. Va entendre que no podia interrompre'l en aquell moment. Finalment, però, quan ell va sortir de l'estudi li va preguntar què era el que

li havia passat. Bach va respondre que acabava d'escriure la Passió segons Sant Mateu.

Quin nivell de sensibilitat tan alt i especial l'havia portat a visualitzar la mort del Crist en favor de tots nosaltres, i a escriure una composició tan excepcional! Aquella obra, que va quedar en el oblit durant molts anys, va ser recuperada i com tota la seva obra ha estat descans a l'ànima de milions de persones.

Bach amb la seva genialitat havia entès molt bé les paraules de Luter en relació a la meravellosa creació musical de Déu, tant és així que signava les seves composicions "Soli Deo Gloria".

RUTH GIORDANO -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Fotografia: Sopar d'amics de Justícia i Pau, el 2014.

“La utopia d’Arcadi Oliveres neix de l’Evangeli”

Home de profundes conviccions cristianes, vi-
via per “la causa del Regne de Déu”. És a dir, per
fer possible la pau i la justícia en el món d’avui,
des d’una opció clara i decidida pels més febles.
Va treballar per denunciar i transformar les es-
tructures que provoquen marginació i explota-
ció, i per garantir els drets humans. La malaltia
i la **mort d’Arcadi Oliveres** han fet evident que
ha estimat i que s’ha fet estimar.

Des de Catalunya Religió, hem demanat a tres
persones rellevants de **Justícia i Pau Barcelona**
que valorin l’aportació que ha fet des d’aques-
ta entitat cristiana, que va presidir entre 2001 i
2014, així com el seu tarannà i carisma. El con-
sideren un amic, un mestre, una persona capaç
d’interpretar la realitat, de despertar conscièn-
cies i de mobilitzar a l’acció i al compromís.

L’actual director en funcions, **Eduard Ibáñez**,
parla de l’aportació que ha fet en la promoció de
la cultura de la pau. El consiliari de l’entitat, **Josep
Maria Fisa**, explica la seva experiència de fe en
Jesus. I l’actual president, **Eudald Vendrell**, en
valora la personalitat i dedicació a Justícia i Pau.

“Arcadi Oliveres és una de les persones que els
darrers 30-40 anys ha fet més a Catalunya per

la promoció de la pau, la justícia social i els drets humans”, apunta Ibáñez. Recorda la seva aposta per “una economia basada en el bé comú i en la fraternitat, i no en la recerca del màxim benefici i l’exploació”. I assenyala la banca ètica, el cooperativisme, la cooperació al desenvolupament o la renda bàsica universal com a grans temes que va promoure. Ibáñez considera que un dels “principals mèrits de la seva llarguíssima trajectòria” és la capacitat de discernir allò que “cal denunciar i transformar” i de “despertar consciències de les persones i d’estimular opcions i compromisos a favor de la justícia social, dels drets humans, del desarmament”.

Una persona creïble que seguia l’evangeli de Jesús

Josep Maria Fisa subratlla que “la utopia social i política de l’Arcadi és una utopia que neix de l’Evangeli”. Més enllà de la vessant més “activista i de compromís social”, assegura que

“dins de l’Arcadi hi ha un profund seguiment de l’evangeli de Jesús”.

Per a Fisa, i com a consiliari de Justícia i Pau, agraeix “el seu exemple, de viure l’Evangeli en la vida”. N’aplaudeix la coherència: “La utopia que ell ha predicat, l’ha viscut en la vida personal, familiar, en l’amistat...”. Assegura que “és una persona creïble, parlava amb autoritat, perquè el que deia, ho feia”. I conclou que aquesta utopia la feia “cada dia i amb les persones i els col·lectius” i buscava “en la societat, en les persones, en els moviments socials, aquells valors que són transformadors, i això és el que volia Jesús de Natzaret”.

Amb una capacitat de treball extraordinària

En la mateixa línia s’expressa Eudald Vendrell, actual president de Justícia i Pau. Parla de la seva capacitat d’escolta, la constància i l’esforç que l’han convertit “en un referent pel futur”.

Diu que no vol parlar en passat: “Seguirem necessitant els seus treballs”. I defensa que “sempre ha estat radical en la defensa de l’Evangeli”.

Vendrell també recorda el seu treball infatigable “per estendre les causes d’aquests temps difícils que ens ha tocat viure”. I qui ha estat director de l’entitat, Eduard Ibáñez, concreta aquesta “capacitat de treball extraordinària”. Diu que “no ha tingut mai un no per ningú, acceptava totes les peticions que li cabien a l’agenda: totes les xerrades, pròlegs de llibre, direccions de tesis doctorals...”. Tasques que acceptava “amb generositat i empatia”.

Fotografia: Sopar d'amics de Justícia i Pau, el 2014.

Arcadi, ens cal la teva esperança

PER LAURA MOR
A SOLVITUR AMBULANDO

Ens cal la teva intel·ligència i agudesia. La teva capacitat d'ordenar i donar significat a la informació. Has sabut discernir: envoltat de banalitat, ens has regalat una mirada profunda. Ens cal la teva constància i tenacitat, la voluntat de treballar i la dedicació desinteressada. I el teu tarannà afable. Ens cal el teu somriure despert, amable, bondadós. Has mort enmig d'una pandèmia i en temps Pasqual, Arcadi. Un temps que ens recorda com has il·luminat els altres. Ens cal la teva esperança. Ens cal el teu compromís. Has sabut denunciar injustícies i traçar camins de servei. Sempre disposat i disponible. Per aquest altre món possible. Sí, ja des d'ara, hi ha lloc per a tothom, amb plena dignitat, sense exclusions i amb una pau estable.

En tu hem vist **l'Evangelí fet home**. Encarnat en un moment concret. En la nostra terra, en el nostre país, Catalunya, en l'anhel d'un país de persones lliures, d'una societat més justa i solidària. Arrelat i, indèstriablement, amatent a les necessitats de cada racó del planeta. La imprescindible justícia global.

T'hem conegut humil i feble. I com cada vida humana, igualment imprescindible. Ja et trobem a faltar. T'hem necessitat i et necessitarem. Gràcies per oferir els teus dons amb tanta generositat i saviesa. Gràcies per ensenyar-nos que estem cridats a viure amb sentit.

Quaderns

PLAY SMART

L'aprenentatge
ha de ser divertit!

Estimula el desenvolupament dels nens i les nenes mentre juguen

- ▶ Resolució de problemes
- ▶ Raonament
- ▶ Creativitat
- ▶ Destreses lingüístiques i motores

La Bíblia en trenta minuts

Una cita que se li atribueix a **sant Jeroni** diu que “Les Escriptures són prou superficials perquè un nen s’hi apropi a beure sense por a ofegar-se i alhora prou profundes perquè els teòlegs puguin nedar sense arribar a tocar mai fons”. Davant la paradoxa que ens presenta l’accessibilitat i la profunditat de les Escriptures, ens trobem amb un projecte que combina les noves tecnologies de les xarxes socials i l’art i la creativitat per presentar el **contingut de la Bíblia en trenta minuts**.

La seva autora, **Xènia Monells**, és una jove professora d’art a una escola de primària de Sant Cugat del Vallès. A causa de la seva fe, però, ella prefereix presentar-se simplement com “una cristiana artista que ensenya”, perquè allò en el que creu, el que fa i el que és com a persona és un tot que no es pot separar. En aquest sentit, es considera molt afortunada de poder fer de la seva vocació també la seva professió. “Sempre m’han agradat els nens i l’art, així que poder fer les dues coses és un regal!”, comenta alhora que també reconeix que el treball perfecte no existeix “i cada dia acabo esgotada i amb la veu malament, però per altra banda arribo a casa satisfeta i amb el cor ben ple d’amor”.

Segons la Xènia, en el dia a dia de l'escola es donen moltes situacions que li recorden la fe. Per exemple, explica, "quan li dic a un nen que el seu treball és fantàstic, normalment es queda content i els hi va a dir als seus companys el que li he dit". Aquesta situació sovint la fa pensar: "Xènia! Això és el que has de fer amb el que et parla Déu a través de la Bíblia! Comparteix amb els altres el que diu de tu! Tant que ets pecadora com que Ell t'ha salvat!".

Un missatge rellevant

La idea d'explicar la Bíblia en 30 minuts neix d'un curs que la Xènia va fer als Estats Units l'any 2016 a un centre de formació teològica anomenat **Kanakuk Institute**. Un dels projectes consistia a llegir un llibre que en la seva versió en castellà es diu *30 días para entender la Biblia*, de **Max Anders**, i després pensar com es podria compartir la història de la Bíblia en 30 minuts. La Xènia és de l'opinió que la història general de la Bíblia es pot explicar en més o menys temps, depenent dels detalls que es vulguin donar. Però, per a ella fer-ho en 30 minuts ja està bé "perquè no es fa pesat i encara que sigui impossible fer un resum exhaustiu,

es donen a conèixer les històries bàsiques que permeten veure com Jesús és el fil conductor des de Gènesi fins a Apocalipsi".

Per a Monells, el que la Bíblia ens explica és, en essència, la història de com Déu, des del moment que el pecat entra al món, té un pla per a salvar-nos a través de Jesús. "M'agrada molt com m'ho van resumir un cop: els llibres de l'Antic Testament (de Gènesi a Malaquies), anticipen que algú vindrà. Els quatre Evangelis (de Mateu a Joan) manifesten a aquesta persona. Al llibre dels Fets dels Apòstols, es proclamen les seves bones notícies. Les cartes que van de Romans a Judes, expliquen el que va fer. I les paraules de l'Apocalipsi, revelen de quina forma Déu durà a terme el que ell mateix va començar a Gènesi. Jesús tornarà, els malvats seran jutjats, i els que creiem en Ell viurem per sempre. Visca!"

Tot i que se li fa molt difícil d'escollir-ne una, de totes les històries, llibres o passatges de la Bíblia, últimament a la Xènia li ha cridat molt l'atenció el text de Jaume 5,13 on diu: "Si algú de vosaltres sofreix, que pregui. Si està content, que canti lloances a Déu." Aquest verset

—comenta Monells— li recorda que quan les coses vagin malament, pot demanar ajuda Déu. I quan vagin bé, considera important lloar-lo i donar-li gràcies. Per tant, en tot moment, creu que hauria d'estar en constant comunicació amb Déu.

D'altra banda, a partir d'una lectura que està fent dels Salms, també veu que el missatge a l'Antic Testament és molt semblant: "En moments d'alegria, el salmista dona gràcies al Senyor. En moments de tristesa i aflicció, acudeix a Ell en oració. I s'hi afegeix una cosa molt important: recordar el que ha fet en el passat. Quan perdem l'esperança, recordem com ha actuat Déu al llarg de la història de la humanitat i de la nostra vida, i creiem que seguirà obrant-hi."

Entre la fe i la creativitat

L'escola on treballa la Xènia és laica. Per aquest fet, ella no inicia mai a l'aula cap conversa amb els seus alumnes sobre la fe. "Això sí!" afirma amb entusiasme, "si algun nen em pregunta sobre el tema, li contesto encantada i amb tota sinceritat". I conclou, "sempre dic que si no ensenyés art a l'escola, ensenyaria Bíblia".

La Xènia és néta del pastor **Josep Monells**, un dels líders més importants del protestantisme català des de mitjans del segle passat. L'avi Pep, com l'anomena la Xènia, li ha inculcat l'amor per Jesús o sempre ha admirat d'ell la passió que sent per la Bíblia. Cada cop que el visita, observa la jove mestra, té una Bíblia oberta sobre la taula amb una llibreta al costat. Per a ella "és increïble veure que un home tan savi i coneixedor de la Bíblia com ell, segueix endinsant-se en les històries de l'Antic i el Nou Testament". És allò de "com més saps d'alguna cosa, més te n'adones que no en saps prou!"

D'altra banda, la Xènia és també néta del grafista, cartellista, il·lustrador i pintor **Miquel Pellicer**. Per a ella el seu estudi sempre ha estat el seu lloc preferit del món. A causa d'uns problemes a les cordes vocals, Monells explica que l'han hagut d'operar tres cops i, després de cada operació, ha necessitat una setmana en silenci absolut (repòs vocal). En cada una d'aquestes ocasions, l'avi Miquel anava unes hores cada matí i cada tarda a fer-li companyia. Fos amb l'iPad o el paper, avi i néta passaven hores i hores pintant en silenci. És per això que davant la proposta de fer un resum de la Bíblia en 30

minuts –tenint a una persona o públic concret en ment– ella ràpidament va pensar en el seu avi Miquel i en desenvolupar el projecte amb alguna mena d'ajuda visual en forma de petites obres d'art o dibuixos. De fet, afirma la Xènia, ell ha contribuït amb molts d'ells.

A pesar de les restriccions sobrevingudes per la pandèmia, la Xènia diu que el confinament ha estat un estímulo per a la seva creativitat. Feia

temps que li rondava la idea d'obrir un canal de YouTube d'art o reflexions al voltant de la fe o combinant les dues coses. A causa de la pandèmia, les classes van passar a ser en línia i va ser llavors quan va veure que era el moment de llençar-s'hi i fer uns vídeos "pels meus nens i nenes".

El seu canal de YouTube artístic es diu "**Miss Xènia Art**". Són vídeos de 3 a 8 minuts on es

proposen diferents activitats per a fomentar la creativitat i divertir-se. L'audiència principal eren els seus estudiants, però resulta que també poden ser divertits i instructius per a una audiència més adulta. Pel que fa a la seva fe, ha obert un canal de YouTube que es diu Xènia Monells on, de moment, només ha penjat el resum de la Bíblia en 30 minuts i una cançó composta per ella.

Un missatge d'esperança

Com els passa a molts millenials, la Xènia té una relació d'amor-odi amb les xarxes socials i ho expressa de la següent manera: YouTube és una plataforma que m'intimida una mica perquè el que penges, es queda allà de forma "permanent", i això m'atabala perquè sento la pressió que el que pengi ha de ser "perfecte".

D'altra banda, però, reconeix que li agraden més les històries d'Instagram perquè desapareixen al cap de 24 hores i són més informals. Per a Monells, les xarxes socials són plataformes que et permeten arribar a molta gent, però sovint el missatge que donem pot ser erroni. Ella creu que és molt fàcil caure en la trampa de

buscar likes o followers que ens segueixin a nosaltres, en lloc de voler fer seguidors de Jesús.

Els creients, opina, han d'utilitzar els seus cercles d'influència per a apuntar als altres a Déu i no a si mateixos. El que passa, segons ella, és que cada like, comentari o "following" que es rep, o puja l'autoestima i l'orgull o la baixa, i això pot acabar sent molt perillós. És per això, assegura Monells, que és crucial recordar cada dia per què fa el que fa i no buscar la seva glòria sinó la de Déu. I afirma, "és una lluita i temptació diària".

Enmig de tota la confusió, desànim i incerteses causades per la pandèmia, acabem l'entrevista demanant-li a Xènia Monells quin és el missatge que tracta de transmetre a través de les xarxes. La seva resposta és, bàsicament, que està cansada de veure fotos perfectes a Instagram com si les vides de tothom menys la d'un mateix fossin genials, i és per això que ha decidit utilitzar aquestes plataformes per a compartir la veritat que sovint no es mostra al públic: tots patim, tots tenim problemes i inquietuds, i el món està passant per un moment molt difícil.

Per tant, el que necessitem, defensa, és saber com lidiar amb aquestes angoixes, i la resposta per a ella és amb Déu. "A través de les meves xarxes el que vull és animar als altres, tinguin l'edat que tinguin, a buscar a Déu per ells mateixos i a examinar tot allò que senten i reben a través de l'Escriptura, perquè és l'única font fiable".

La Xènia és de l'opinió que el missatge de "tot anirà bé" i de l'arc de Sant Martí és molt bonic, però creu que està basat en una esperança poc fonamentada. No tot té perquè anar bé i diu mai s'entendrà per què, en determinats moments, Déu permet certes coses. Però aquesta mestra que comparteix la seva fe mitjançant l'art, confia que passi pel que passi, no està sola i que Déu tot ho utilitza per al bé dels qui l'estimen, com es pot llegir a [Romans 8,28](#).

A part de visitar les seves xarxes socials, la Xènia té oberta una exposició conjunta de quadres i collages amb el seu avi Miquel, la seva mare Susanna i tieta Gemma a Valldoreix, sota el títol "[Art a 4 Pellicers](#)", fins al 15 d'abril.

Francesc visita per sorpresa els sense llar que es vacunen al Vaticà

Les vacunacions de persones sense llar continuen al Vaticà i el Divendres Sant el papa **Francesc** va visitar l'atri de l'Aula Pau VI, mentre s'administraven les vacunes. El papa va saludar els metges i les infermeres, va veure el procediment per preparar les dosis de vacuna i va parlar amb les persones que esperaven la vacunació. Fins ara, s'ha vacunat aproximadament 800 persones. La vacunació es va fer aquesta Setmana Santa per **iniciativa** de l'Almoineria Apostòlica, perquè ningú quedi exclòs de la campanya de vacunació contra Covid-19.

VATICAN NEWS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Boni Martínez, nou director de Càritas Diocesana de Mallorca

El bisbe de Mallorca, **Sebastià Taltavull**, ha nomenat aquest dimecres 7 d'abril a **Boni Martínez** nou director de Càritas Diocesana de Mallorca en un acte celebrat al pati de la Casa de l'Església amb la presència de representants del bisbat de Mallorca i de Càritas. El nou responsable de Càritas Diocesana de Mallorca, Boni Martínez, ha agraït el suport i la confiança que s'ha dipositat en la seva persona i ha reconegut que està il·lusionat en aquest nou projecte. El bisbe Taltavull li ha donat la benvinguda i li ha desitjat molts encerts al capdavant de la direcció de Càritas Mallorca.

CÀRITAS MALLORCA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La parròquia de Santa Anna, Premi Reconciliació

La Fundació Privada Sant Raimon de Penyafort ha atorgat aquest dimarts 6 d'abril la tercera edició del 'Premi Reconciliació' a la **parròquia de Santa Anna - Hospital de Campanya** de Barcelona. El guardó és un reconeixement i homenatge a la generosa tasca solidària d'acollida, escolta, acompanyament i promoció integral de les persones excloses i sense llar, desenvolupada per aquesta entitat des de gener de 2017 i també per l'atenció realitzada a totes les qüestions relacionades amb la protecció jurídica dels menors i de les persones en risc.

ICAB | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

LA PASSIÓ D'ESPARREGUERA

Text original: Ramon Torruella Música original: Josep Borràs

Ara,
més que mai,
La Passió

*Versió reduïda d'1 h 45 min, sense
entreacte, i seguint el protocol Covid-19*

2024

MARÇ 27 (19h)

ABRIL 2 (19h) 11 (11h) 17 (19h) 25 (11h)

MAIG 1 (11h)

Venda d'entrades a WWW.LAPASSIO.NET
per telèfon al 93 7771587 i a les taquilles del teatre

Fotografia: URL.

Josep M. Garrell: “No tinc cap dubte del servei de la Universitat Ramon Llull en la propagació de l’humanisme cristià”

El rector de la Universitat Ramon Llull (URL) va ser escollit primer president de la Strategic Alliance of Catholic Research Universities (SACRU). És una nova **xarxa** formada per vuit universitats catòliques o d’inspiració cristiana per promoure la recerca i la col·laboració a partir de la pròpia identitat. Josep Maria Garrell és rector de la URL des del 2012, renovat el 2016 i el 2020. La SACRU és un dels projectes de dimensió internacional en què ha participat des de l’àmbit universitari.

Com neix la SACRU?

La idea és molt senzilla: som universitats o catòliques o d’inspiració cristiana, amb realitats i contextos absolutament diferents. Però compartim com a missió essencial fomentar qualitat i la recerca, feta des de la nostra pròpia identitat dels valors de l’humanisme cristià.

Totes aquestes universitats ens trobem agrupades a través de la Federació Internacional d’Universitat Catòliques (FIUC). La FIUC és una associació molt gran i amb universitats molt diverses. Més grans, més petites, més locals, més globals. La mateixa FIUC anima a que hi hagi aproximacions sectorials per fer coses estratè-

gicament concretes, com és una aliança d'universitats com la SACRU. Alhora, de vegades no es té present que les universitats com les nostres fem recerca. Per tant, la SACRU també és un instrument de col·laboració i de visualització.

Hi ha una paraula que es va repetint en tots els documents de la SACRU: el bé comú. És una de les coses que sempre ens ha de moure i que no hem d'oblidar..

El bé comú sempre apareix als documents de la SACRU associat a l'excel·lència o la globalització. Són termes compatibles?

Les universitats que formem la SACRU són molt globalitzades. Per exemple, a la URL tenim un vint per cent d'estudiants internacionals. La globalització va molt de la mà de l'excel·lència, de la qualitat. I això no és en absolut incompatible amb tenir present el bé comú en tot allò que fem. Si no fas que l'activitat sigui atractiva i competitiva a nivell internacional, les teves dades de globalització baixaran. L'excel·lència és ser competitius, maximitzar la qualitat. Perquè un estudiant surt del seu país d'origen i ve aquí a fer el grau o un màster? Senzillament perquè

considera que la qualitat formativa que trobarà aquí és una inversió de futur. Sense una oferta formativa de qualitat i una recerca de qualitat difícilment seràs competitiu a nivell internacional.

Per què aquestes vuit universitats?

La idea sorgeix de la Universitat Catòlica de Portugal ja fa uns anys i el primer nucli és europeu amb la Università Cattolica del Sacro Cuore de Milà i la URL. Després s'amplia amb el Boston College per les relacions que ja hi tenim amb el campus d'excel·lència internacional. Amb Europa i EUA, busquem realitats similars als altres continents perquè abasti tot el planeta. Així s'hi van afegint la Pontifícia Universidade Católica do Rio de Janeiro, la Pontifícia Universidad Católica de Chile, l'Australian Catholic University i la Sophia University del Japó. Sense ànim de ser ni tancats ni excloents, en la fase constituent és millor que sigui un grup petit perquè sigui manejable. Cal donar-nos uns anys per posar-ho en marxa i comprovar que som capaços d'executar una aliança d'aquesta naturalesa i amb aquesta diversitat. El 2018 signem una carta constituent a Lisboa i el 2019 es fa la primera **trobada** anual a Barcelona. El

2020 hi havia la trobada a Milà, però ja la vam haver de fer virtual. És en aquesta trobada en la que **arrenquem** formalment amb l'elecció de càrrecs i la presidència que obre la URL.

“EN UN JARDÍ, PLANTA LA GESPA I AL CAP D'UN ANY VEURÀS ON HAS DE POSAR ELS CAMINS QUE LA GENT T'HA ANAT MARCANT”

Aquest tipus d'estructures internacionals es tradueixen en coses tangibles a les universitats?

La SACRU ens ha de portar a moltes coses tangibles. Els resultats els veurem a poc a poc. Ens agradaria veure resultats en activitats de recerca conjunta. Ens agradaria tenir programes de mobilitat d'investigadors i d'estudiants del doctorat. Ens agradaria explorar les possibilitats de fer programes formatius conjunts especialment en els postgraus... Estem al principi. Però per exemple un dels grups que està treballant al voltant dels efectes de la Covid ja tenen en marxa dos informes que haurien de veure la llum properament.

Hi ha quatre grups de treball constituïts: recerca, educació superior, Covid i família. Què han d'aportar els quatre grups de treball?

Els grups de treball es troben per col·laborar i desenvolupar projectes conjunts que generin recerca de manera conjunta. Essencialment els grups de recerca generen coneixement, que pot ser més aplicat o no tan aplicat. Per tant, poden arribar a proposar determinades solucions o poden generar coneixement en temes generals. I això s'ha de publicar. I no parlo només de publicació científica sinó de la disseminació social dels resultats de l'activitat de recerca.

Ja tenim aquesta experiència amb el nostre projecte de campus d'excel·lència internacional Aristos Campus Mundus que formem amb Comillas i Deusto. Amb un compromís institucional, anem a definir uns instruments, anem a fer unes propostes a la nostra comunitat, preguntem, veiem com ho accepta i s'ho fa seu i què és el que ens proposa. I deu anys més tard algunes de les coses que vam escriure les hem estat fent, altres no, i n'hem fet algunes que no estaven escrites. Hi ha una analogia que també

serveix per la SACRU. Si tu has de fer un jardí, el més savi és plantar la gespa i el primer any no fer cap camí. Al cap d'un any veuràs on has de posar els camins perquè la gent te'ls ha anat marcant. El compromís institucional és necessari; però després s'ha de veure quin grau de receptivitat. La recerca no es dirigeix. La recerca s'acompanya. Es reforça posant incentius.

És el que ja ha passat amb el grup de treball de família de la SACRU. És una iniciativa d'un investigador de la nostra Universitat que es constitueix coincidint amb l'Any de la família declarat pel papa Francesc.

"LA NOSTRA IDENTITAT, L'HUMANISME CRISTIÀ, PIVOTA AL VOLTANT D'UN PROFUND RESPECTE CAP A TOTS I CAP A TOTHOM"

La presentació de la SACRU té molt marcat l'eix de la identitat i fa referències a la Laudato Si' del papa Francesc, o la Doctrina Social de l'Església. Quina és la definició comuna d'aquesta identitat cristiana?

No hi ha hagut cap reunió en la qual no s'hagi parlat d'aquest aspecte. La nostra identitat, l'humanisme cristià, pivota al voltant d'un profund respecte cap a tots i cap a tothom. A la universitat estàs acollint tota la gent independentment del que pensi, demanant evidentment respecte cap al que ens uneix. És una manera de ser, és una manera de viure, és una manera d'entendre l'activitat a la universitat. A la URL, la inspiració cristiana és una cosa que es porta molt en el que és ordinari, en el que és freqüent, en el que és comú, amb naturalitat. Una manera d'enfocar la mateixa relació humana. I entre totes aquestes universitats ens hem trobat molt còmodes. En els seus països d'origen són els universitats de referència molt reputades i cap d'elles, la Lluïll tampoc, nega què és ni ho amaga, sinó que ho diu explícitament. Ho fa amb absoluta naturalitat i, insisteixo, respecte.

Tot aquest treball acadèmic també pot fer un servei a l'Església?

Jo crec que sí. Sense cap mena de dubte. El papa Francesc ens convida a una església en sortida i a tot el que fa referència a les fronteres. Quan un treballa en una universitat tan globalitza-

da, la frontera de l'Església l'acostumes a tenir a dins. Conseqüentment nosaltres treballem conjuntament a nivell internacional com una manera de portar el missatge evangèlic a llocs on potser no arribaria. No tinc cap mena de dubte del servei que fem com a universitats en la propagació dels valors de l'humanisme cristià. Cap dubte. I quan això ho fas en xarxa amb d'altres el que permet essencialment és aprendre. No són sumes: el resultat és multiplicatiu. Portar la nostra pròpia identitat com ja estem fent en el món local, en aquest entorn acadèmic, científic, i visualitzar-nos conjuntament és bo. Puc assegurar que a Austràlia se'n parla poc del que fa a la URL. Ara bé, si ens aliem amb una universitat d'allà i treballem conjuntament, de la mateixa manera que ara estic parlant de l'Australian Catholic University, allà es pot estar parlant del Sacro Cuore di Milano, del Boston College o de la URL.

"SOM PART DE L'ESGLÉSIA I L'ESGLÉSIA AIXÍ HO VALORA"

Per què és tan important la projecció internacional de la URL?

En l'entorn acadèmic has d'invertir temps, en construir xarxa d'aliances. No hi ha fronteres. Ara diem que la Covid ha tancat fronteres. Sí. I simultàniament ha obert la xarxa. Abans un professor visitant no te l'imaginaves sense fer-lo venir aquí. Ara ens imaginem professors visitants que no vindran físicament, però que hi seran. S'està parlant més que mai de la internacionalització a casa. Ja sabem que és molt bo que els estudiants tinguin una experiència internacional, una experiència essencialment de vida, d'aprenentatge cultural, de respecte. Però també és evident que no tothom ho pot fer. Ara podem incorporar aquesta visió internacional de manera estructurada en el pla formatiu dels estudiants. El que abans ens feia pànic o mandra ara ho pots provar. No tot el que ens ha portat la pandèmia a aquest nivell es mantindrà. Però hi ha coses que han arribat per quedar-se.

Si hi ha una institució clarament internacional és l'Església catòlica...

Evidentment. Es veu claríssim que té una penetració mundial a tot arreu i tractant reptes internacionals. Per exemple, el bé comú es té present en el desenvolupament tecnològic i molt concretament la intel·ligència artificial. Doncs

no se sap, però el Vaticà ha organitzat seminaris d'experts sobre aquests temes.

Les universitats som un claríssim instrument privilegiat per fer-ho. La nostra tasca ordinària pot traslladar els valors de l'humanisme cristià a llocs on potser mai arribaria aquesta visió. I en això som part de l'Església i l'Església així ho valora. I això ho volem fer ara també amb la recerca des d'una aliança d'universitats de qualitat amb prestigi.

"L'OBJECTIU NO ÉS NOMÉS QUE LA URL FORMI ELS MILLORS PROFESSIONALS DEL MÓN, SINÓ QUE FORMI ELS MILLORS PROFESSIONALS PER AL MÓN"

L'any 1991 es va crear la URL federant institucions de titularitat catòlica, però definint-se com a universitat d'inspiració cristiana i no catòlica. Això amb els anys ha demostrat que va ser un encert?

La creació de la URL va ser un encert. Com és sabut, va ser una idea del cardenal **Narcís Jubany**. L'ideari diu que els fundadors volien una

universitat lliure –que es pugui regir per si mateixa- i d'inspiració cristiana. Hi havia institucions que depenen de congregacions religioses com la Companyia de Jesús o els Germans de les Escoles Cristianes, altres de la Diòcesis, i tot això és l'Església. No es podia fer una cosa asimètrica, d'uns o altres, i aquell moment de la necessitat em van fer virtut.

Ara es faria així?

La veritat és que no sé dir com es faria avui, però si que puc confirmar que el model funciona.. No m'agrada acontentar-me amb l'objectiu que la Universitat Ramon Llull formi els millors professionals del món, sinó que formi els millors professionals per al món, que és una mica diferent. M'explico? I a partir de la nostra pròpia identitat, amb aquesta actitud oberta acollidora, estàs traslladant una manera d'entendre la humanitat, la persona, en molts sectors que no arribaria. Nosaltres ho fem arribar.

“EN LA PASTORAL LA UNIVERSITAT TÉ INSTRUMENTS DIFERENTS QUE ELS QUE TENEN LES PARRÒQUIES”

Com a totes les universitat, l'organigrama de la URL té les comissions habituals en l'àmbit acadèmic però també té una comissió pastoral. Com treballem en aquest àmbit?

M'agrada parlar d'això. Hi ha un vicerectorat que s'ocupa dels Afers Religiosos del qui depèn una Comissió de la Pastoral Universitària. Va ser una decisió que vam prendre quan vam començar com a rector i he intentat anar a totes les reunions de la comissió. Cada institució que forma la URL té la seva pròpia pastoral i sempre hi havia hagut una certa coordinació. El que no hi havia és un instrument per posar conjuntament damunt de la taula i per compartir les inquietuds, neguits, necessitats i **bones pràctiques**. Per exemple, això ens ha permès donar una resposta conjunta per contribuir al Pla Pastoral Diocesà de Barcelona, cosa que abans hauríem fet d'una manera separada.

La Comissió de Pastoral és molt rica perquè veiem una activitat de pastoral universitària amb una oferta molt diversa. El que hem de fer és obrir una mica la ment i incloure dins d'aquest treball coses que potser abans no hi estaven incloses. Dos exemples. El confinament ha portat

a l'entorn de l'activitat pastoral a fer tota mena de suport a molta gent que estava evidentment desorientada. Això no és exactament activitat de pastoral Un altre exemple. S'han posat en els plans d'estudis assignatures que en el fons el que volen fer és que davant de la vida professional et faci preguntes a propòsit de si tot val o no val i anar-les contestant des d'un punt de vista dels valors de l'humanisme cristià. Això es complementa amb l'activitat pastoral. Té molta eficàcia que, per intentar resoldre el que sigui de la futura activitat professional, de sobte et preguntis: Això sí? O això? I fer-ho des d'un punt de vista que és respectuós amb tothom.

La Comissió de Pastoral durant aquests anys hem après els uns dels altres. Hem visualitzat que hi ha formació i una multitud d'instruments per oferir. A la URL hi treballem 2.000 persones, hi ha més de 20.000 estudiants, un campus absolutament distribuït, una institució gran i complexa de gestionar... I quan diferents persones que porten un mateix tema als diferents centres es troben més enllà de quan el rectorat els convoca, és que alguna cosa va bé. Perquè veuen el valor de compartir el que estem fent. I en aquest àmbit ha passat.

També he parlat molt d'aquest tema amb el cardenal **Joan Josep Omella**. L'hi he d'agrair enormement que ha vingut un cop a l'any a reunir-se amb aquesta comissió. Hi ha pogut traslladar quina és la seva pròpia preocupació. I ha pogut escoltar què diu el termòmetre sobre la situació. Crec que ha estat un diàleg absolutament fecund. També evidentment ho hem fet el bisbe **Sergi Gordo** que va ser professor de la URL.

A la universitat, l'interlocutor que tens a davant té un nivell que no pots resoldre només amb una estampeta i un parenostre.

La Universitat té instruments diferents que els que tenen les parròquies, i la pastoral s'ha d'adaptar a aquest context. S'ha de fer arribar aquesta manera de veure la vida respectant el qui tens davant. Ho has de fer arribant molt al cor. Per exemple hi ha molta activitat pastoral que vehicula l'activitat al voltant del voluntariat.

"HI HA GENT QUE DIU QUE ÉS UNA DE LES PRIMERES VEGADES QUE ES CONFRONTEN AMB PREGUNTES IMPORTANTS, AMB PREGUNTES VITALS"

Hem parlat molt de l'estructura i poc de les persones. Quina realitat us trobeu en l'àmbit pastoral?

Hi ha de tot. Com a universitat de mida mitjana estadísticament reflexa el que hi ha a la societat. Per tant, hi ha gent que el fet religiós no el coneix i hi ha gent que el fet religiós el practica.

Potser els joves tenen més coneixement, però menys prejudicis?

En l'entorn acadèmic per contestar això rigorosament caldria fer un estudi. Que ens diu l'olfacte? Hi ha de tot, però quan organitzem determinades activitats hi ha acollida. Hi ha molta gent amb inquietuds espirituals, transcendents. Hi ha gent amb referents del cristianisme familiarment o personalment.

El que m'arriba és que quan organitzem activitats ni ens quedem sols, ni tampoc tenim una participació majoritària. Ens adaptem a això. I en les activitats pastorals, en sessions, en programes hi ha gent que diu que és una de les primeres vegades que es confronten amb preguntes importants, amb preguntes vitals. I ho diuen des del reconeixement i l'agraïment.

Sense fer cap estadística, i com a experiència personal, és veritat que cada vegada hi ha més gent a la qui has d'explicar coses que amb la meua generació no calia ja que eren fets culturals compartits. L'important és que, com Europa, no renunciem al que és la cultura cristiana que l'ha vist néixer. Com evoluciona no ho puc dir. Ara bé, hi ha gent que va a la universitat per coses molt pràctiques; però hi ha gent que sense renunciar a la futura ocupabilitat hi va per obrir-se la ment i fer-se preguntes. I habitualment la gent amb aquesta edat està receptiva i respectuosa. I si nosaltres no fem això en un ambient universitari, no es faria. La URL som una part de l'Església que pot fer això i també reclamem que se'ns reconegui que ho fem.

El 2019 vau nomenar Oscar Mateos com a delegat del rector per a l'impuls de l'Agenda 2030, centrat en el Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de Nacions Unides. Quina és el implicació de la URL en aquest àmbit?

En les institucions hi ha coses que han de ser transversals, i els ODS ho són. Però si vols que sigui a tot arreu hi has de dedicar una unitat específica que t'ho recordi cada dia. Vam veure

que les nostres institucions feien moltes coses, però que com a universitat en el seu conjunt ni ho coordinàvem ni ho explicàvem. El que hem d'aconseguir és que el ODS hi siguin en l'ordinari, que no sigui extraordinari i que no quedi als marges. Ara hem signat els compromisos en la lluita contra el canvi climàtic. Anem avançant i sobretot hem pres consciència col·lectiva de les moltes coses que es feien i de les que ens queden per fer.

“NO TENIM NI CLIENTS NI ACCIONISTES”

Acabem amb un tema que cada vegada centra més el debat social. L'oposició de la titularitat pública a la titularitat privada.

Nosaltres som una universitat d'iniciativa social sense afany de lucre. No tenim ni clients, ni accionistes. Tenim alumnes i tenim patronats. I amb tot el respecte cap a la resta del món. Però no ens podem sentir còmodes amb el significat concret que alguns donen al terme privat i al que ho associen. És clar que jurídicament par-

lant som una fundació privada sense afany de lucre. I vam ser la primera universitat privada creada a l'Estat. Nosaltres el que defensem és un sistema universitari únic però divers. I divers no només per naturalesa jurídica. Per exemple, la Universitat Politècnica, la Universitat Autònoma o la Universitat de Lleida són de titularitat pública però no tenen res a veure.

No em sento còmode quan algú pretén fer aquesta separació pública-privada de manera excloent. L'ús de la paraula universitat és per a tots. I si vols distingir una universitat generalista d'una especialitzada, parlaràs de generalistes i especialitzades. Per tant, si vols parlar de les universitats públiques digues universitats públiques, però no utilitzis la paraula universitats per referir-te només a les públiques. Perquè és un llenguatge excloent. El sistema universitari català és de 12 universitats.

En això es va avançant. Per exemple, el projecte de Llei de Ciència de Catalunya aprovat pel Govern aquest darrer any 2020 ja és absolutament integrador i defineix com a agents de recerca les universitats independentment de la

seva naturalesa jurídica. Anem avançant. Però a vegades dol perquè crec és un debat que no ens porta enlloc perquè no respon a una realitat. A Catalunya gràcies n'hem tingut durant moltes dècades a la iniciativa social. No podem renunciar com a país a aquest valor genèric de l'emprenedoria. I quan creues fronteres deixa d'importar qui fa el què. L'important és el què es fa i amb la qualitat que es fa. No el titular del servei.

És un tema que ens preocupa, no només com a universitat, sinó perquè és una falta de respecte cap als ciutadans que se'ls exclou quan exerceixen la llibertat d'escollir on formar-se. Quan s'utilitza aquest llenguatge excloent i simplista, no estàs excloent la nostra universitat, estàs excloent a ciutadans que han decidit estudiar aquí i que es mereixen un respecte. Jo crec que aquest país no ha celebrat determinats debats que li caldrà fer si vol ser respectuós, competitiu, i compatible amb el món.

Per una pastoral ecosocial. Bona Pasqua!

L'audàcia, la creativitat i l'esperit de família han guiat el **Col·legi de Sant Gabriel** aquest darrer any de pandèmia. I han trobat en les darreres encíclics del **papa Francesc** un punt de referència perquè "la pastoral no quedés diluïda". Ens ho explica en aquesta entrevista en vídeo la responsable de pastoral de les escoles gabrielistes, **Claustre Besora**. Junt amb un grup de nois i noies de primer d'ESO feliciten la Pasqua als lectors de Catalunya Religió.

Besora defensa que "la pastoral ha de ser ecosocial". No només per protegir la natura, sinó per garantir la justícia social. "Són els temes

amb els que nosaltres podem entrar directament amb una espiritualitat", diu Besora. Treballen la contemplació, la presa de consciència i l'atenció a les persones vulnerables.

Des de l'escola fomenten el concepte de "glocalitat". Atents als reptes globals del món, actuen en l'entorn més proper, en les necessitats del barri. Claustre Besora explica que presenten l'evangeli a l'alumnat "des de la mirada d'un Jesús que volia que el món fos diferent". I assegura que "això és possible, necessari i urgent". Hem conversat amb ella en una de les cinc escoles que la congregació té a Catalunya, a Bar-

celona, al barri del Besòs. Fundats per sant **Lluís Maria Grignon de Montfort**, els germans de Sant Gabriel, nascuts a França, sempre han tingut cura de la creació com a part fonamental del caràcter propi. Ara, en les encíclics *Laudato Si'* i *Fratelli tutti* troben "un llenguatge actual" per continuar treballant a favor "d'un món més just i fraterm". I que encara agafa més sentit amb l'esperança de la Pasqua cristiana: "S'ha de veure i viure la vida a les escoles", conclou Besora.

Sabadell Institucions Religioses

Curs d'Assessor Financer per a Entitats Religioses i del Tercer Sector

Una proposta formativa única impulsada per Banc Sabadell en col·laboració amb la Universitat Francisco de Vitoria (UFV) i que té com a objectiu principal reforçar i ampliar el coneixement especialitzat de les institucions religioses i el tercer sector amb continguts adaptats a la realitat d'aquests dos col·lectius.

100% online

Accesible des de qualsevol dispositiu

Curta durada

4 mesos (8 ECTS y 12 hores de convalidació EFPA)

Gratuït

i exclusiu per a clients de Banc Sabadell

Diploma

Títol propi de la UFV

Matrícula oberta ininterrompudament fins a l'agost del 2021.

Més informació i inscripcions a:

InstitucionesReligiosas@bancsabadell.com

www.bancsabadell.com/institucionesreligioses

B Sabadell

Ser on siguis

“El lloc que tenim les dones a l'Església sovint és limitat, limitant i molt dependent”

“Com es fa per estar molts anys en una institució on sents que no pots desplegar tot el que podries fer i donar? D'on beveu per mantenir-vos amb aquesta energia i creure en un canvi?” Així ha interpellat la més jove de la taula rodona a la resta de participants del diàleg '**Dones en l'Església**'. Convocat per la delegació catalana del Col·loqui Europeu de Parròquies ha tingut lloc aquest dijous per internet i ha comptat amb la veu de quatre dones compromeses en diferents serveis eclesials.

La directora de Migra Studium **Maria del Carmen de la Fuente**, des de les parròquies de Gornal i Bellvitge a l'Hospitalet, és qui ha plantejat la pregunta sobre la capacitat de resistència davant de les dinàmiques d'exclusió que experimenten per raó de gènere dins l'Església. Junt amb ella, han compartit experiència eclesial la mestra **Conxita López**, vinculada a la parròquia de Sant Antoni Maria Claret de Lleida, la directora de Càritas Diocesana de Girona **Dolors Puigdevall**, de la parròquia de Fornells de la Selva i la teòloga **Roser Solé**, de la parròquia Crist Rei a la Sagrera de Barcelona.

Totes han contestat l'interrogant en un sentit similar. Constaten un **biaix en la seva represen-**

tació dins de la institució. Reconeixen un dèficit en termes de participació col·legiada entre homes i dones. Però se senten responsables del present i futur de l'Església. I troben l'aliment per continuar en la pregària, l'eucaristia, la comunitat i el servei que fan a les persones més vulnerables.

Sentir-se Església i fer-se'n responsable

"Estem aguantant una organització d'una societat que fa molts anys era clerical, però que ara ja no ho és", ha dit Dolors Puigdevall des de Girona. "No farem res ordenant persones si no hi entra al mateix temps la dinàmica del 'nosaltres'". I ha reivindicat la participació, la coresponsabilitat i el treball en equip.

"Com a dona laica sempre he viscut la fe tenint en compte que l'Església la formem els batejats, homes i dones, amb diversitat de carismes i perfils", ha apuntat Dolors Puigdevall. Ha recordat que l'experiència de joventut -amb la catequesi, l'esplai i el casal d'estiu i les colònies- van ser "una etapa d'immensa joia que va posar les bases, un regal que em va ajudar a continuar com a jove creient".

Puigdevall ha insistit que com a cristiana s'ha sentit cridada a participar dins del poble, "en el batejar de la societat". Amb l'entrada de la democràcia, com a parròquia, van contribuir a desplegar l'acció cultural i política del poble. Alhora que sempre s'ha sentit "responsable del que passava a l'acció eclesial, als espais de trobada, formació i servei".

Roser Solé s'ha definit com a "animal de parròquia". Primer a Sant Josep Oriol, després Santa Eulàlia de Vilapiscina i ara a Crist Rei, sempre a la Sagrera a Barcelona. "Sempre he comprès la parròquia com el lloc que celebra l'eucaristia que fa comunitat".

Ha descrit el temps de després del **Concili Vaticà II** com un temps d'esperança: "Ens pensàvem que ens menjaríem tot el món; vam començar a llegir i a donar la comunió". I ha dit que "poc podíem pensar en els retrocessos que viuríem".

Dinàmiques patriarcal i clerical

Per a Maria del Carmen de la Fuente "les parròquies han estat el lloc on descobrir Jesús i

l'evangeli". En fa una valoració positiva i reconeix que se sent "vinculada amorosament a l'Església". Amb tot, ha reconegut: "Com a dona, avui, no puc negar una certa desafecció davant de determinades dinàmiques parroquials, perquè les visc com a patriarcal i clerical".

"El lloc que tenim les dones a l'Església moltes vegades és limitat, és limitant i és molt dependent", ha afirmat. Dependent de què? "De l'aprovació, del consentiment, de l'aprovació, del vistiplau d'un home que ocupa un determinat lloc a la institució, llocs als quals les dones no podem accedir", ha lamentat.

Manteniment o creativitat?

De la Fuente reconeix que "aquesta situació genera desgast, frustració, especialment quan sents que tens alguna cosa a aportar". I interpreta com si, a l'Església, "la participació i presència de les dones fos la de subjectes passius amb dret a servir, però sense veu".

Considera que "és especialment dolorós quan veus que amb aquestes dinàmiques s'ha optat pel manteniment davant del que podria ser

espai de creativitat i possibilitat". Per a ella, en canvi, "l'estil de Jesús té més a veure amb la creativitat que amb el manteniment."

"Caldria fer discriminacions positives"

Puigdevall ha defensat que "caldria fer discriminacions positives, revisar rols que adjudiquem per inèrcia i buscar espais oberts per poder compartir". Ha narrat l'experiència de participar al **Concili Provincial Tarraconense**, fa 25 anys. Hi va participar com a membre del Consell Diocesà Pastoral perquè, veient el còmput de persones de Girona, es va demanar explícitament que hi anessin dues dones. "Vaig viure una discriminació positiva; poques vegades ho fem i potser caldria fer-ne d'altres".

En canvi, des de Lleida, López, que també hi va participar com a delegada de missions amb el mateix argument. Tot i que valora la paritat, diu que no pot ser "una norma rígida". En el seu cas, recorda, es va descartar la participació d'un capellà, **Carles Giol**, que va ser missioner durant 25 anys a Ruanda. "La seva experiència missionera era global i molt més extensa que la meua, i la van deixar perdre en favor de la paritat.

Decisions obertes a tota la comunitat

Des de Girona, Puigdevall s'ha plantejat que "alguna cosa falla" quan és l'única dona en reunions d'organització i coordinació de Càritas. "Hauríem de revisar rols que de vegades adjudiquem per inèrcia". I ha assenyalat una **dada significativa**: "Soc l'única dona directora de Càritas a Catalunya de les deu diòcesis. Això també m'ha interrogat".

Assegura que l'actual organització eclesial "produeix biaixos", malgrat que també ha trobat dins de Càritas "molts espais on es prenen decisions col·legiades" entre sacerdots i laics, homes i dones. Per la Solé el problema està en determinar què vol dir "direcció col·legiada". Ha dit que implica "comunió, però també que hi ha un cap", com en el cas dels col·legis episcopals. I ha criticat que "encara hi ha bisbes que no accepten el resultat del Concili", així com també "avui hi ha rectors que no volen les dones a l'altar".

Un repte d'Església, no només de les dones

En aquest camp, De la Fuente ha plantejat l'interrogant de "si els reptes són de les dones o

són de l'Església". En la quotidianitat, ha assegurat, la presència de la dona és molt elevada. Un fet que contrasta amb "la presència pública i institucional de l'Església".

Com a exemple concret, Puigdevall ha assenyalat que hi ha moltes dones en els espais de catequesi. "La pregunta és: lideren la catequesi?". També a Càritas hi troba "moltes dones voluntàries i tenaces que estiren del carro." Pensant en l'estructura eclesial, ha reconegut: "Sentim que estem apuntalant una cosa que s'està esfondrant".

En el mateix sentit s'ha expressat De la Fuente. Creu que "si l'Església continua en la seva dinàmica patriarcal, masclista i clerical, continuarà perdent espais i continuarà afeblint la seva veu a la societat". I per això ha demanat "aprofitar el context d'una societat que, tot i ser patriarcal, comença a fer canvis i comença a no tolerar situacions d'injustícia cap a les dones".

Confiança, veu i vot

Conxita López ha defensat que de fons hi ha una "visió de l'Església". I que "si el bisbe o el

rector de torn està convençut del valor dels laics, i de les dones laiques, s'avançarà". Com a delegada de missions del bisbat de Solsona, ha recordat que els mesos d'octubre feia animació missionera i predicava l'homilia a la missa dominical: "No és que el capellà em deixés parlar, sinó que justificava la meva presència per fer l'homilia". A més, hi ha afegit: "Mai se'm va demanar de supervisar l'homilia prèviament".

En canvi, en reunions de delegats de missions de la resta d'Espanya, va descobrir moltes dones que portaven realment les delegacions, però no tenien nomenament. "Eren secretàries, encarregades, ajudants i, a l'hora de prendre decisions, o d'efectuar alguna votació, eren espectadores, mentre que jo tenia veu i vot, tenia poder de decisió".

La incidència del feminisme a l'Església

Solé, que és membre del **Col·lectiu de Dones en l'Església per la Paritat**, de la coordinadora de dones creients **Alcem la Veu** i de l'Associació de Teòlogues Espanyoles ha explicat que aquests moviments busquen visibilitzar les dones i crear consciència. Però considera que encara

tenen poca incidència: "Mireu els llibres de teologia. Mireu la bibliografia. Quantes dones se citen als llibres de teologia? Una, màxim dues", ha lamentat.

Ha reconegut que "l'autoritat del rector i de l'episcopat pesa" i que "el tarannà de la parròquia canvia quan canvia el capellà". Què passa després? "El poble rondina, però no gosa contestar i molts han deixat l'Església." Amb tot ha reivindicat la necessitat de formació perquè es pugui comptar amb les dones: "Als laics ens falta formació i el capellà es troba en la necessitat de formular-ho tot, i no pot ser", ha dit Solé.

Una vaga per la paritat a l'Església?

De la Fuente ha proposat "generar canvis, ser proactives" i ha fet una crida a promoure estratègies de transformació per a forçar la transformació de l'actual desigualtat i infrarepresentació. "Només cal posar-s'hi". Entre el públic s'ha plantejat "una vaga econòmica", de manera que les parròquies no facin "cap aportació als bisbats fins que no hi hagi paritat". Així com també han apuntat una possible "vaga de braços caiguts".

Des de l'Hospitalet, Maria del Carmen de la Fuente ha dit que sí que veuria una vaga de dones a l'Església: "La idea m'anima. Crec que les vagues sempre es poden organitzar bé, sense cap deixar que ninguna persona quedi desatenta, i seria un gest que en aquest moment remogués la realitat". Puigdevall no ho descarta, tot i que a priori apostaria més per "la vaga dels japonesos", treballant al costat de les persones que ho necessiten. "La motivació, cada vegada que veig una persona en situació de vulnerabilitat, m'empeny a ser-hi més".

El sociòleg **Joaquim Cervera** ha moderat el diàleg. La sessió forma part d'un marc de debat més ampli, dedicat al futur de l'Església, que organitza la delegació catalana del Col·loqui Europeu de Parròquies. Per tancar l'acte, **Iluminada Merino**, co-delegada del CEP català, ha recordat les paraules de l'activista **Arcadi Oliveres**, que ha mort aquesta setmana: "L'Arcadi deia que la seva força és ser coherent i no tenir por". I així ha animat a les dones d'Església a continuar lluitant per la seva dignitat.

Fotografia: R. Ripoll | Arquebisbat de Barcelona.

**“L’amor en la família no es blinda
contra les desgràcies”**

Diuen que “el sant Pare va com una moto” i reconeixen que els resulta difícil seguir-li el ritme. El Secretariat de Pastoral Familiar de la diòcesi de Barcelona han fet feina des que el **papa Francesc** va publicar fa cinc anys l'**exhortació *Amoris Laetitia***. Però constaten que la proposta és molt ambiciosa i que demana una major implicació. N'és una mostra la recent **inauguració de l'Any de la Família** des de Roma. N'hem parlat amb **Xavier Padilla** que, junt amb la seva dona **Dolors Parellada**, dirigeix aquest secretariat.

Tots dos van participar de l'obertura d'aquest any especial **des de Barcelona**, amb el testimoni de vida de diversos matrimonis. Ara, però, no se'ls demana una celebració, sinó un treball pràctic. Així ho recull el **document elaborat des del Dicasteri** pels laics, la família i la vida per a aquesta ocasió.

Com heu rebut aquest encàrrec els qui treballeu acompanyant famílies?

El dicasteri ha preparat un document amb diferents accions. Intentarem anar traduint aquests objectius a nivell diocesà. Són superambiciosos i, de fet, desborden el que és un any. Són indicacions de futur. Nosaltres a nivell diocesà ens focalitzarem en algun d'ells.

El teniu triat?

El primer objectiu és difondre els continguts de l'*Amoris Laetitia*. Això, a part dels materials que es puguin fer des de Roma, anirem fent un degoteig setmanal amb una publicació que, de la mà del pare **Francesc Riu**, anirem explicant els capítols de l'exhortació. Cada dilluns publicarem dos fulls didàctics per fer un recorregut sobre l'exhortació. Hi ha 68 setmanes fins el 26 de juny del 2022, seran 68 entregues que en diem 'Una cadena d'amor'.

Què més oferiu?

Des del **Secretariat** estem fent xerrades a parròquies i moviments per dialogar sobre què ens proposa l'exhortació i com la podem treballar i portar-la a la pràctica. Impulsem l'acompanyament de les famílies amb dificultats, acollim la fragilitat de la convivència familiar quotidiana, i intentem que això pugui ser acompanyat el més aviat possible i enfortit des de la companyia i la proximitat.

Hi ha el Servei d'Acompanyament i Orientació Familiar (**SADOF**), que depèn del Secretariat. L'hem ampliat amb professionals del món de la

psicologia, la psiquiatria i algun advocat. Totes les persones són voluntàries per poder acompanyar aquestes situacions. L'any passat, 2020, vam acompanyar 85 persones en diferents sessions. Últimament s'han incorporat sis persones, ara som 13 voluntaris. I pensem que podem acollir aquesta realitat amb més capacitat.

Evidentment també estem acollim i recolzem diferents iniciatives que surten a nivell parroquial o de moviments. Hi ha com una eferescència en aquest sentit: podcast, webs, vídeos...

Potser una de les coses més importants per nosaltres és posar en marxa un procés per enriquir la pastoral de preparació al matrimoni amb nous itineraris d'acompanyament d'estil o inspiració catecumenal. Això és una de les iniciatives o recomanacions que estan dintre d'aquest any i pensem que és molt necessària per atendre la realitat amb la qual venen els nuvis a preparar-se pel matrimoni.

Heu concretat aquests itineraris?

És una cosa que volem treballar, és una cosa una mica nova. El que és el catecumenat d'iniciació cristiana està molt lligat als sagraments

d'iniciació: al baptisme i a la confirmació i l'eucaristia, la primera comunió. Aquí sí que hi ha un itinerari catecumenal. Però no existeix el mateix per a famílies. I evidentment, salvant totes les diferències i distàncies, perquè ja estem batejats, i perquè a més el sagrament del matrimoni és relacional, de dos, no és un sagrament que es rebi individualment, sinó que es construeix una relació triangular amb Déu.

Pensem que s'ha de fer una adaptació del que és aquest camí que en realitat és molt llarg. Aquest camí catecumenal d'adults és un camí d'acompanyament que dura dos anys. No es tracta ara de fer acompanyaments de dos anys als nuvis, però sí que puguin créixer i tenir experiència de fer i descobrir la figura de Jesús, d'estimació, perquè si no és molt difícil que es vulguin convertir amb imatges d'aquesta estimació.

No és una cosa que vulguem fer nosaltres sols. Ja hem començat a treballar en grup amb les principals parròquies que estan més implicades amb la preparació del matrimoni, i amb els moviments de pastoral familiar que estan més implicats en aquets tema. Com un treball d'intel·ligència col·lectiva, conjunt.

Teniu perspectives de treball coordinat a nivell interdiocesà?

Participem en dues taules de coordinació. Una amb les diòcesis de la Conferència Episcopal Espanyola. Hi ha un grup de treball que es reuneix periòdicament i que comparteix un iniciativa interdiocesana: fer una setmana del Matrimoni.

Un dels objectius de l'exhortació és potenciar l'anunci que el sagrament del matrimoni és un do i que té en si mateix una acció transformadora de l'amor humà. Té la connexió entre el que és l'amor humà i l'amor de Déu. Si no, l'amor humà es queda a mig camí i tard o d'hora trontolla i s'ofega en els propis límits.

I la segona taula de coordinació?

Sí, hi ha una altra taula de coordinació amb les diòcesis amb seu a Catalunya. Compartim iniciatives, recursos, volem compartir materials... La roda ja està inventada! Però són coordinacions internes per recolzar-nos mútuament.

Ara que ja s'ha obert aquest any de la Família, cap on aneu?

És un camí, un procés. El sant Pare ens porta no a una celebració puntual sinó a un any de treball, que ja va començar amb l'Any de Sant Josep, que encara no l'hem paït i encara l'estem treballant, i ja ens porta a l'Any de la Família, no qualsevol any, sinó amb nom i cognoms: l'Any Amoris Laetitia. Vol que l'exhortació es porti a la pràctica. I tot això apuntant a la dècima trobada mundial de les famílies: el 22-26 de juny de 2022 a Roma. Cada tres anys se'n fa una. La darrera, a Dublín el 2018. El 2020 no es va poder fer per la pandèmia.

A Dublín, hi vau participar?

Sí, és un acte extraordinari, una experiència d'Església universal. T'adones que no es tracta d'un discurs naïf, toca de peus a terra, hi ha una consciència molt clara de la realitat i dels desafiaments que afronta la família, però que la joia i l'estimació és possible de viure-la aquí.

Sembla un eslògan tipus "somriure profident", perquè l'amor en la família no es blinda contra les desgràcies. Però ens transmet aquesta experiència de les benaurances. Tot i la nostra fragilitat i els problemes que tenim per tot arreu

-una família ha de cuidar dels avis, dels grans, dels petits que estan creixent, dels adolescents, dels que es reboten, dels que se'n van... - es pot treballar junts i es pot sortir endavant.

Del 9 al 12 de juny s'havia previst una trobada a Roma. Amb quin objectiu?

Inicialment era una trobada a Roma, però serà online, per webinar. Es tracta de fer balanç de com s'està aplicant l'exhortació. Ens va sorprendre moltíssim el sant Pare: el mes d'octubre, a través de les Conferències Episcopals de tots els països, ens envia a totes les diòcesis un qüestionari, una mena d'examen de com s'ha acollit l'exhortació en aquests cinc anys. Ens vam quedar una mica parats: ostres, és un examen? El sant Pare ens està dient que no s'ha oblidat d'això i que vol que ho treballem. Hi vam respondre.

Què se'n desprenia, de la resposta? Els deures estaven fets?

Sí, el que passa és que el desafiament és tan gran... El Sant Pare va com una moto i nosaltres tenim feina per seguir-lo. Hem fet cosetes,

però la seva iniciativa és ambiciosa, s'adreça a totes les famílies del món. Evidentment a les famílies cristianes també. Considera que per realitzar la seva vocació la família necessita de la proximitat de l'Església perquè, si no, l'amor humà en si mateix queda limitat per les nostres fragilitats. Tard o d'hora. I necessita l'impuls, l'esperit, l'experiència de Déu que renova...

Com es concreta aquesta proximitat eclesial?

El Sant Pare diu que ens hem de fer propers a totes les realitats familiars i a partir de la seva subjectivitat. Més que des d'una aproximació doctrinal, per acompanyar i fer créixer totes aquestes realitats en el discerniment, de quin és el bé que Déu demana a cadascú i en cada circumstància. I a partir d'aquí: integrar, acompanyar, no excloure. Totes les realitats familiars, que totes són formes històriques concretes. I això per realitzar una vocació comuna, que està posada en el cor de tots els homes, que és estimar i ser estimats, i estimar la vida.

El Sant Pare ens va davant com una moto, i nosaltres a nivell diocesà sí que hem fet coses. Em sembla molt important la feina que s'ha fet

d'acompanyament de persones que han patit ruptura de parella, a través de dues o tres iniciatives. Una ha estat les 'Quatre estacions', un itinerari d'acompanyament llarg, pensat i creat per persones que han patit una ruptura. És un acompanyament individual, de tu a tu, de dos anys. Amb cada una de les estacions -la tardor, l'hivern, la primavera l'estiu...- et vas recuperant, és refer la vida després del dolor i l'enfonçament del projecte vital que representa una ruptura. Inclús quan no hi ha divorci o si és una parella de fet. És igual, tota ruptura és un mini-divorci, més encara si estàs casat per l'Església i has rebut el sagrament del matrimoni.

Altres iniciatives?

Una altra iniciativa molt maca, fruit de l'*Amoris Laetitia*, ha estat 'Custodia Cordis'. Fa un acompanyament de les persones que demanen la nul·litat matrimonial, però és un acompanyament espiritual. No és purament quirúrgic, jurídic, per veure si el dia que et vas casar allà hi havia tot el coneixement, tota la consciència, tota la responsabilitat. No. Aprofita la saviesa que té l'Església per fer un escrutini a fons i portar perdó. I realment és espectacular les persones que fan aquest camí.

També hi ha altres iniciatives, alguna d'abans d'*Amoris Laetitia*, però tot queda com ressituat per l'exhortació. Hi ha el projecte 'Amor conjugal' o 'Hakuna'...

El Relloige de la Família també entra en aquest paquet?

Sí, està orientat més a parelles a les que simplement se'ls ha descoordinat el rellotge. A un li marca una hora i a l'altra, una de diferent. És una iniciativa molt maca de les Comunitats de Vida Cristiana. Les 'Quatre Estacions' també són de la CVX. Estan al Casal Loiola, fan cursos de preparació per als acompanyants i estan fent molt bona feina. Jo m'imagino que el Sant Pare diu: tot això està molt bé, però l'ambició encara és molt més gran.

En l'*Amoris Laetitia* és central l'acollida. Aquests dies s'ha fet pública una nota del Vaticà que diu que no es pot impartir la benedicció a parelles del mateix sexe. Com s'ha rebut entre les famílies vinculades al secretariat?

Tots tenim amics o familiars o coneixem pares de nois homosexuals. Que són cristians o no.

L'exhortació és molt clara en quant a que l'Església ha d'escoltar, acollir i fer-se càrrec de totes les situacions. I que es tracta d'integrar a tothom. I ajudar a cadascú a partir de la seva subjectivitat, a partir de la seva realitat, del lloc on t'és.

Per què? Aquí l'Amoris Laetitia fa una distinció. La doctrina de l'Església és la que és, però no és el punt de partida, no és el punt de trobada del diàleg de l'Església amb les persones. Perquè en aquest diàleg està la consciència de les persones i la consciència de les persones pot entendre o no el que és la doctrina de l'Església. El punt inicial del diàleg és el respecte a cadascú en la seva situació de vida, que se senti estimat, que se senti part de l'Església, integrat, acollit, estimat. I l'Amoris Laetitia és molt explícita en reconèixer que en situacions irregulars, l'Esperit Sant hi és, bufa, i també la gràcia de Déu també actua en aquestes persones. I s'han de sentir perfectament integrades en l'Església. Una cosa és la distinció entre l'acollida, la integració de les persones, i una altra és la salvaguarda de la doctrina de l'Església, que no ha canviat. El Sant Pare tampoc l'ha canviat. I és una segona o tercera derivada. En cert sentit, pensem que estem una mica com en el segle

primer. Hi ha un món que té les seves lleis, les seves formes d'entendre les coses, i també hi ha una irrupció de l'Evangelí. Hi ha uns cristians que es prenen seriosament el consell de sant Pau quan diu "esposos estimeu a les vostres esposes com Jesús estima l'Església". I a partir d'aquí entren en una relació de fidelitat per tota la vida.

Encara hi ha ganes de fer família?

El punt 1 de l'exhortació diu que el desig de família està encara ben viu, i això ho constatem, ho veiem claríssimament. Avui que la doctrina de l'Església ja pràcticament ni s'entén, que no hi ha un model de vida familiar, avui els joves continuen sentint el desig d'unir-se i de fer família, i com que no tenen la seguretat i es desconeix amb què es fonamenta, es creu que és resposta a un enamorament. I la prova és que miren si funciona, si no funciona, si és una qüestió d'atzar, si m'he equivocat, si no... I quan hi ha les dificultats de la convivència - que sempre surten, tard o d'hora, perquè tots som limitats-, el que s'interpreta és que m'he equivocat. I com que m'he equivocat, em separo i frustro aquesta promesa de felicitat que he sentit a la vida.

Quina és la proposta de l'Església en aquest context?

L'anunci cristià per la família és una bona notícia, perquè hi ha la gràcia del matrimoni que dona forces per fer realitat aquesta vocació a l'amor. No és un desig posat en el cor per frustrar-lo. Sinó que amb la gràcia de Déu és una vocació possible. Però per rebre la gràcia del sagrament del matrimoni cal també tenir consciència i desitjar rebre aquesta gràcia. I implica un creixement en la vida de fe. Perquè molts dels nuvis que venen a casar-se com a mínim un dels dos o tots dos estan batejats, però no es pot dir que hagin crescut en la vida de fe. Per rebre la plenitud del sagrament del matrimoni cal fer no només un diàleg sobre aspectes que són importants, com la psicologia de parella, el diàleg, etc. També cal una preparació al que és la presència de Crist en la vida de família i la seva gràcia que fa possible que tot això rutlli i que entrem en una dinàmica d'estimació de veritat. Capaç d'arribar al final amb fidelitat, com Jesús estima l'Església.

Relleu a la direcció de Cristianisme i Justícia

José Ignacio García serà el nou director del centre d'estudis Cristianisme i Justícia a partir del proper curs, substituint a **Xavier Casanovas**, que ha ocupat aquest càrrec al llarg dels últims set anys. José Ignacio García, jesuïta, va néixer a Madrid el 1964 i va entrar a la Companyia de Jesús el 1983. És teòleg i economista. Va estudiar Economia i Administració d'Empreses (ICADE) a Madrid. Entre 1992 i 1994 va ser destinat a Malawi per treballar amb el Servei Jesuïta als Refugiats (JRS) al costat de la població refugiada de Moçambic.

CRISTIANISME I JUSTÍCIA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Els plans de recuperació no contemplen la vulnerabilitat socioeconòmica del poble gitano

Malgrat ser una “comunitat tan vulnerable”, la situació de la comunitat gitana “no apareix especialment citada” en els plans de recuperació promoguts des de les institucions públiques per fer front als estralls de la pandèmia i la subsegüent crisi econòmica. Un oblit que lamenta el vicerector de Relacions Institucionals i Professorat de la Universitat Abat Oliba CEU, **Sergi Rodríguez López-Ros**. Des del seu punt de vista, “els col·lectius en risc han de ser prioritaris en el repartiment d'ajudes i incentius per a accelerar la seva recuperació”. I els gitanos ho són.

UNIVERSITAT ABAT OLIBA CEU | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Visites amb un modern sistema d'audioguies al Monestir de Sant Cugat

El Monestir de Sant Cugat ha estrenat una audioguia que permet al visitant gaudir de la visita al seu ritme. L'audioguia, que es descarrega al telèfon mòbil, proposa una immersió en les diferents èpoques històriques de l'imponent conjunt monàstic. La visita es pot fer des del plànol on s'hi poden trobar tots els punts d'interès; o bé, des del llistat de fites que permeten anar descobrint els punts de més interès. Els dissabtes a les 10 del matí es programa una **visita al conjunt del monestir**, i els diumenges a les 12 del migdia es fa una visita centrada en el **claustre**.

CATALONIA SACRA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Fotografia: Catalonia Sacra.

Fotografia: Melodiz | Morguefile.

El Vaticà demana ocupar-se dels afectats psicològicament per la pandèmia

El Vaticà ha publicat un document per ajudar a **acompanyar persones amb dificultats psicològiques** arran de la pandèmia. L'ha presentat aquest dimecres 7 d'abril el Dicasteri per a la Promoció del Desenvolupament Humà Integral. El text assenyala quins són els col·lectius especialment vulnerables en l'àmbit de la salut mental i descriu l'experiència de l'angoixa, la desesperació i el pensament del suïcidi. I fa una crida a la comunitat eclesial a acollir, cuidar i sanar aquestes realitats, des dels principis de responsabilitat social i solidaritat. La salut mental és un capítol destacat del missatge que aquest any han difós amb motiu de la Jornada Mundial de la Salut. Enguany porta per títol **'Construint un món més just i saludable per a**

tothom'. El Dicasteri insisteix en què cal aplicar criteris d'equitat i de justícia a l'accés a la sanitat i recorda que les comunitats més vulnerables han estat més exposades a la pandèmia.

Una mirada integral de la salut

El prefecte del dicasteri, el cardenal **Peter Turkson**, signa el missatge en què demana "repensar el concepte de salut com a salut integral". Assegura que el coronavirus ha marcat "un abans i un després" i demana "situar els valors de germanor, justícia, equitat, solidaritat, inclusió al centre de les nostres accions".

EL NOSTRE REPTE, EL SEU FUTUR

TRIA ESCOLA CRISTIANA

www.triaescolacristiana.cat

93 302 70 13

**Escola Cristiana
de Catalunya**

**escola
concertada**
al teu costat

Més de 2.500 usuaris de la plataforma d'aliments de Manresa són fruit de la crisi actual
DLL, 05/04/2021 | REGIÓ 7

El Xiprer organitza el segon curs per formar laboralment joves sense papers
DM, 6/04/2021 | EL 9 NOU

El Casal d'Europa convidarà a Berga el poble italià d'on és originari el Corpus Christi
DM, 6/04/2021 | REGIÓ 7

Ripoll acomiada mossèn Joan Carles Serra, mort de covid
DM, 6/04/2021 | EL 9 NOU

El papa Francesc insta a accelerar la distribució de les vacunes
DM, 6/04/2021 | EL PUNT AVUI

Mor Emilia Serra, cuidadora i companya de confidències de Mossèn Ballarín
DM, 06/04/2021 | REGIÓ 7

Mor Hans Küng, el teòleg que va qüestionar la infalibilitat del Papa
DC, 07/04/2021 | EL PAÍS

La comunitat islàmica de Lleida obrirà un oratori al carrer Nord per a un centenar de persones
DC, 7/04/2021 | SEGRE

Benvinguts al 3r trimestre!
Ens retrobem amb energia per seguir compartint la nostra **#passioxeducar** en la recta final. Ens esperen encara molts aprenentatges, sorpreses i bons moments compartits! Esteu a punt per continuar creixent i gaudint del nostre projecte **#avuixdemà2024**?

14:30 - 06 abr. 21 - Metricool

Marxa un referent en la defensa de la justícia social, dels drets humans, dels més vulnerables. Marxa, però queda el seu llegat, immens, dedicat a fer un món millor. El més sentit condol de la comunitat educativa marista a la seva família i persones properes. **#AdeuArcadi**

15:43 - 06 abr. 21 - Twitter Web App

El proper 14/04 presentem **Repensar l'economia** a partir de la pandèmia, el segon llibre de la col·lecció **#Oikos**. Comptarem amb les intervencions de **@eduardiban @elluch1 Guillem López @bernatsellares @suneradela i @jboveduran**

Podràs seguir-la aquí **ow.ly/wQWB50Eit4c**

10:01 - 09 abr. 21 - Hootsuite Inc.

Avui ens ha visitat l'**@apovns**, analista de la OCDE experta en educació. Hem compartit interessants reflexions sobre el temps educatiu, la millora de les escoles i l'acompanyament docent. La seva expertesa internacional ens ha obert la mirada. Gràcies!

17:29 - 23 mar. 21 - Twitter for Android

Ep! Que hi tornem!
Amb energia per encarrar el darrer trimestre
Amb ganes de retrobar-nos i seguir-vos acompanyant
Amb il·lusió, flexibilitat i rigor **BONA TORNADA a tothom!**
#escolapropera #escolaoberta #vedrunamoltaprop #tornada

19:31 - 05 abr. 21 - Twitter for Android

El dia 12, tornem amb el cicle dels **#DillunsDH**.
Parlarem de com construir una nova economia centrada en les persones (renda bàsica universal, reducció de la jornada laboral, democràcia als espais de treball, fiscalitat justa...)

Acte en línia: **cristianismejusticia.net/directe**

9:42 - 09 abr. 21 - Twitter Web App

"Ens hem adaptat a tantes coses durant l'últim any... Ara Déu ens demana que també canviem el nostre cor, que creem un demà diferent, que tornem a créixer i esdeguem millors després de tot el que hem après de la pandèmia". Recés d'Espai Sagrat. **ow.ly/MSGv50Ed5Va**

20:05 - 08 abr. 21 - Hootsuite Inc.

@ESDI_Barcelona participa en la creació d'una **#app** que facilita la interacció entre pacients, familiars i sanitaris

TaUCI és un projecte per millorar el benestar emocional dels pacients a la **#UCI** i millorar la interactivitat amb familiars i sanitaris

cutt.ly/RcBerwU

12:40 - 09 abr. 21 - Twitter Web App

Gaudi va desenvolupar un llenguatge propi en el món de l'arquitectura. Una mostra la trobem en el seu interès a plasmar formes orgàniques corbades, la qual cosa el va portar a la innovadora tècnica del trencadís, un dels seus segells més personals

13:28 - 06 abr. 21 - Twitter Web App

Del 7 al 9 d'abril, el centre està celebrant les tradicionals **#FestesLaSalleReus!**

Us convidem a veure les diferents galeries d'imatges amb les activitats de cada dia a cada etapa. Hi trobareu més de 150 fotos! **reus.lasalle.cat/galeria-dimatg...**

Traducir Tweet

17:14 - 08 abr. 21 - Twitter Web App

Quina és la importància de l'escola bressol per als infants de 0 a 3 anys? El proper 14 d'abril, a l'escola bressol Els Gallers, de Santpedor, acollirà la xerrada de la psicopedagoga, Clara Puigventós i Gusi. Més informació i inscripcions a **catalunyacentral@peretarres.org**

Fundació Pere Tarrés i Ajuntament Santpedor
13:24 - 07 abr. 21 - Twitter Web App

Necessitem **#voluntariat** per diferents programes de la Llar Sant Joan de Déu de **#Manresa** en l'acollida de famílies refugiades i persones en risc d'exclusió social de la ciutat. Informa't al nostre equip! **bit.ly/3s3Czaf**

Traducir Tweet

OH Aragón-San Rafael 3 i més
9:33 - 09 abr. 21 - Twitter Web App

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Ignasi Escudero i Jordi Llisterrí. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Valentina Laferrara, Lucía Montobbio, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté, Roger Vilaclara. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Paris Grau | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Míriam Díez, Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

Amb el suport de:

